

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศนั้น เป็นขบวนการซับซ้อนเกี่ยวโยงกันด้วยปัจจัยหลายประการ การพัฒนาด้านต่าง ๆ ย่อมคงอาศัยส่วนประกอบสำคัญ คือ ปัจจัยด้านการเงิน และปัจจัยด้านกำลังคน คนเป็นทรัพยากร (Human Resources) ในลักษณะที่เป็นทุน (Human Capital) ฉะนั้นการพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพ และคุณภาพนั้นจะทำให้ได้โดยการให้การศึกษาที่ดีและถูกต้อง การศึกษาจึงเป็นการลงทุนระดับชาติ ซึ่งมีความมากกว่าการลงทุนด้านใด ๆ อาจกล่าวได้ว่าประเทศจะพัฒนาไม่ได้หากไม่มีการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นทางวัสดุ เศรษฐกิจ การเมือง หรืออัตลักษณ์ ถ้าการศึกษาไม่ได้เข้าไปพัฒนาจิตใจและความสามารถของคนเสียก่อน

ในด้านสังคมแล้วถือว่าการศึกษาเป็นปัจจัยหรือฐานรากแห่งสังคม ถ้าห้องการให้สังคมเปลี่ยนแปลงหรือตลอดการเปลี่ยนแปลงในสังคม หนทางที่ดีที่สุด คือให้การศึกษาแก่ประชาชน การศึกษาช่วยให้บุคคลเจริญขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจ มีความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ คือ ทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ดังจะเห็นได้ว่า "คุณภาพของประชากร จึงเป็นผลสหอนماจากการศึกษาของประเทศ การศึกษา การพัฒนาการศึกษาจึงเปรียบเสมือนแบบทุกของการพัฒนาทุก ๆ ด้าน"¹

¹ มุรี จารุปาน, "การประเมินผลความสูญเสียผู้มีความสามารถที่จะเรียนในชั้นการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ระหว่างปี 2512 - 2519." วารสารบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปีที่ 1 ฉบับที่ 2, หน้า 237.

การผลศึกษาเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้การศึกษารัฐลีบวัตถุประสงค์ให้อย่างสมบูรณ์ ดัง ไนเมืองลาวถึงไว

กอง วิสุทธารมณ์ กอจารว่า

การผลศึกษาเป็นการศึกษาองค์หนึ่ง ออยู่ในองค์ 4 ของการศึกษา ซึ่งได้แก่ พุทธศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา พลศึกษาเป็นกระบวนการกุญแจศึกษา ที่ก่อให้เกิดบูรณาการ ในด้านการศึกษาหัวใจ หากรากฐานการศึกษาอยู่คนแล้ว จะทำให้การศึกษาไม่สมบูรณ์ ขาดอย่างปะกอบที่จะช่วยให้คุณภาพของงานศึกษาของชาติสำคัญลุล่วงตามความมุ่งหมาย¹

จรินทร์ ชนีรัตน์ กอจารว่า

การให้การศึกษาแก่เด็กท้องมีความสมดุล เพื่อความเจริญงอกงามที่สมบูรณ์ ในตัวเด็ก ในระยะทุลังนี้นักการศึกษาเริ่มมีความเป็นห่วงในเรื่องผลทาง จริยศึกษา ซึ่งอาจคลาดใจ ความประพฤติ จรรยาบรรณ ตลอดจนกุญแจธรรม ในด้านจิตใจของนักเรียน ทั้งนี้ เพราะปรัชญา นโยบาย และภารสอน โภคเนน หนักไปแต่ด้านความรู้และลักษณะปัญญามาก ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว เด็กจะดำเนินชีวิตในสังคมใหญ่โดยราบรื่นนั้น หาใช่เพราภารมีความรู้ หรือลักษณะปัญญาที่แท้เพียงอย่างเดียวไม่ หากมีคุณธรรมทางจิตใจ รู้จักให้ความร่วมมือกับผู้อื่น การรู้จักเสียสละและให้อภัยแก่กันและกัน ตลอดจนจรรยาบรรณที่ดึงมาเก็บเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งด้วย กิจกรรมทางพุทธศึกษาสามารถสร้างคุณธรรมเหล่านี้ได้ เพราะเกณฑ์พามีคุณธรรมเหล่านี้อยู่พร้อมมูล²

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปกรณ์มหा�วิทยาลัย

¹ กอง วิสุทธารมณ์, "การผลศึกษากับการพัฒนาประเทศ," เอกสารคำบรรยาย ฉบับชุมชนศาสตร์, 28 มกราคม 2513 (อัคสำเนา)

² จรินทร์ ชนีรัตน์, คู่มือสอนวิชาพลศึกษาในชั้นประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอดีเยนส์โตร์, 2521), หน้า 3.

พลศึกษามีวัตถุประสงค์ เช่น เดียวกับการศึกษาทั่วไป ในการที่จะส่งเสริมให้เด็กได้มีพัฒนาการอย่างสมบูรณ์ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อการเรียน โดยได้มีผู้เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายและความสำคัญไว้ดังนี้คือ

วรศักดิ์ เพียรชوب กล่าวว่า

วิชาพลศึกษา คือการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์และคุณธรรมหมายเช่น คุ้มครองเด็กและเยาวชน ให้เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักกีฬาได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม แตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ก่อสร้างทักษิการและสิ่งที่นำมาใช้ คือพลศึกษาใช้กิจกรรมการอุปกรณ์กีฬาเป็นสื่อของการเรียน โครงการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนรวมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ¹

คาร์ล ดับเบิลยู บุ๊กوالเตอร์ (Karl W. Bookwalter) กล่าวว่า "พลศึกษาเป็นการพัฒนาการที่ให้ผลลัพธ์สุดทางค่านบูรณะ การ และการปรับตัวทางค่านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยที่ได้รับการสอนและเข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา"²

บราน์ คามิลเล และแคลลีน โรซาลินด์ (Brown Camille, and Cassidy Rosaling) กล่าวว่า

การพลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาคานศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการศูล้อนให้ของมนุษย์ ซึ่งจะเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกปัจจุบัน และเพื่อการพัฒนาคุณภาพ เศรล้อนให้และพัฒนาระบบของมนุษย์

¹ วรศักดิ์ เพียรชوب, "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา,"

วารสารพลศึกษา 1 (มิถุนายน 2512) : 10.

² Karl W. Bookwalter, Physical Education in the

Secondary School (Library of Education Series, 1969), p. 13.

โดยใช้กิจกรรมการบุคลื่อนไหวเป็นสื่อ และการกระทำเหล่านั้นจะมีกำหนดเป็นกฎไกเดียแสดงออกอย่างชัดแจ้ง หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ¹

แอกเนส อาร์ เวยแมน (Agnes R. Wayman) กล่าวว่า "พลศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมเนื้อหาๆ ของร่างกายเพื่อให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ได้เลือกตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีร่างกายที่เจริญเติบโต"²

สรุปได้ว่า พลศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และช่วยเพิ่มพูนสมรรถภาพของกำลังคนในด้านการพัฒนาประเทศอีกด้วย

ปัจจุบันนี้ทางโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมุ่งให้นักเรียนมีความรู้ในด้านต่างๆ มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง แต่เดิม ให้รู้จักการเล่น รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ฯลฯ ในกรณีจะให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์คั้งกล่าว โรงเรียนจะต้องวางแผนรากฐานเหล่านี้ให้กับนักเรียน และสำหรับการเรียนการสอนทางด้านพลศึกษาจำเป็นที่จะต้องจัดสภาพการเรียนทางวิชาพลศึกษา ได้แก่ การมีครุภัณฑ์มีคุณภาพ มีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวก สถานที่อย่างเพียงพอ ตลอดจนได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร และได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ฉ้าหากสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปจะทำให้การทำงานทางด้านพลศึกษาดำเนินไปไม่ดีเท่าที่ควร

¹ Brown Canille, and Cassidy Rosalind, Theory in Physical Education: A Guide to Programs Charge (Philadelphia: Lea and Feliger, 1963), p. 54.

² Agnes R. Wayman, A Modern Philosophy of Physical Education (Philadelphia: W.B. Saunders Company, 1960), p. 39.

ผู้จัดมีความสนใจและเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะการเรียน การสอน คุณธรรมความประพฤติ และบุคลิกภาพของนักเรียนในวิชาพลศึกษา ว่า เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยขอความคิดเห็นจากท่านผู้ปกครองของนักเรียน ที่มีอาชีพทาง ๆ กัน หันนี้เพื่อจะได้นำไปวางแผนและเป็นแนวทางในการปรับปรุง กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพทาง ๆ ทoviชา พลศึกษา
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพทาง ๆ ทoviชา พลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

- การวิจัยเรื่องนั้นนุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพ ทาง ๆ 10 อาชีพ
- การวิจัยครั้งนี้มุ่งวิจัยในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพ มหานคร

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพทาง ๆ ทoviชา พลศึกษา
- ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนอาจจะเป็นการส่งเสริมทางด้าน การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
- เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงและปูกปั้งให้เกิดความคิดที่ถูกต้องทoviชา พลศึกษา

คำจำกัดความ

ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่มีภูมิลำเนาและมีบุตรหลานหรือญาติเป็นนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานครที่ใช้เป็นตัวอย่างประชากร

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

อาชีพ หมายถึง กิจกรรมงานที่ประกอบอาชีพขึ้นเพื่อหารายได้มาเลี้ยงตนเอง
และการอับครัว

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิด การตัดสิน และการแสดง
ออก ซึ่งไม่มีการชั่งน้ำหนักว่าถูกหรือผิด¹ ในที่นี้หมายถึงการแสดงออกในการตอบ
แบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Carter V. Good, Dictionary of Education (New York:
McGraw-Hill Company, 1973), p. 399.